

Dēvī Sūktam

Vāgāmbhṛṇī Sūktam

[RV S 10-125 – Kāñchi Pāṭhaḥa]

ॐ अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वदेवैः ।

अहं मित्रावरुणोभा विभर्म्यहमिन्द्राग्नी , अहमश्विनोभा ॥ १ ॥

ॐ aham' rud'rēbhir'vasu-bhiśh'

charām'yahamādit'yairuta viśh'vadēvai-ḥi |

aham' mit'rāvaru-ṇōbhā bi-bhar'myahamin'n'drāg'nī ,

ahamaśh'vinōbhā || 1 ||

अहं सोममाहनसं विभर्म्यहं त्वष्टारमुत पूषणं भगम् ।

अहं दधामि द्रविणं हविष्मते सुप्रव्येयं यजमानाय सुन्वते ॥ २ ॥

aham' sōma-māhanasam'm' bibhar'myahan'

tvash'tāramuta pūṣhaṇam' bhagam'm |

ahan' da-dhāmid' dravi-ṇam' haviśh'ma-tē

sup'rāv'yēēēē , ē- yajamānāya sun'vatē || 2 ||

अहं राष्ट्रीं संगमनी वसूनां चिकितुषीं प्रथमा यज्ञियानाम् ।

तां मा देवा व्यदधुः पुरुत्रा भूरिस्थात्रां भूर्यावेशयन्तीम् ॥ ३ ॥

aham' rāṣh'trī saṅ'gama-nī vasūnāñ'

chikituṣhīp' prathamā yaj'ñiyānām |

tām' mā devāv' vya-dadhu[fp]' purut'rā

bhūris'thāt'rām' bhūr'yāvēśhayan'n'tīm || 3 ||

मया सो, अन्नमत्ति यो विपश्यति यः प्राणिति य , ईं शृणोत्युक्तम् ।

अमन्तवो मां त , उप क्षियन्ति श्रुधि श्रुत श्रद्धिवं तै वदामि ॥ ४ ॥

mayā sō , an'na-mat'ti yō vipaśh'ya-ti

ya[fp] prāṇi-ti ya , īim' śhr̥ṇōt'yuk'tam ।

aman'tavō mān' ta , upak' kṣhiyan'tiśh' śhrudhiśh'

śhru-taśh' śhrad'dhivan' tēē vadāmi ॥ 4 ॥

अहमेव स्वयमिदं वदामि जुष्टं देवेभिरुत मानुषेभिः ।

यं कामये तन्तमुग्रं कृणोमि तं ब्रम्हाणं तमृषिं तं सुमेधाम् ॥ ५ ॥

ahamēvas' svayamidaṁ va-dāmi juṣh'tan'n'

dēvēbhi-ru ta mānu-ṣhēbhiḥ ।

yañ' kāmayē tan'ta-mug'rañ' kṛ-ṇōmi tam'

bram'hāṇan' tamṛśhin' tam' su-mēdhām ॥ 5 ॥

अहं रुद्राय धनुरा तनोमि ब्रम्हद्विषे शरवे हन्तवा , उ ।

अहं जनाय समदं कृणोम्यहं द्यावापृथिवी , आ विवेश ॥ ६ ॥

ahaṁ rud'rāya dhanurā ta-nōmib'

bram'had'viśhē śhara-vē han'tavā , u- ।

ahañ' janāya samadañ'n'

kṛṇōm'yahan' dyāvāpṛthivī , ā vi-vēśha ॥ 6 ॥

अहं सुवे पितरमस्य मूर्धन्मम योनिरप्स्वः संमुद्रे ।

ततो वि तिष्ठे भुवनानु विश्वोतामूं द्यां वर्ष्मणोप स्पृशामि ॥ ७ ॥

aham' su-vē pi^{ra}-mas'ya mūr'dhan'mama
yōⁿⁱ-rap'sva- , an'tas' sa-mud'rē |

tatō vi tiṣṭh' thē bhuvanānu viśh'vōtāmūn'
dyām' var'ṣhmaṇōpas' sprśhāmi ॥ 7 ॥

अहमेव वात इव प्र वाय्यारभमाणा भुवनानि विश्वा ।

परो दिवा पर , एना पृथिव्यैतावती महिना सं बभूव ॥ ८ ॥

ahamēva vā^{ta}- , ivap' pra

vā^{am}'yārabha-māṇā bhuva-nāni viśh'vā |

parō di^{vā} para , ēnā pṛ^{thiv}'yaitā^{va}-tī

ma^{hi}nā sam' ba-bhūva ॥ 8 ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'tiṣṭh' śhā-n'tiṣṭh' śhā-n'tiḥi ॥

Dēvī Sūktam

Vāgāmbhṛṇī Sūktam

[RV S 10-125 – Śhrīngērī Pāṭhaḥa]

ॐ अहं रुद्रेभिर्वसुभिश्चराम्यहमादित्यैरुत विश्वदेवैः ।

अहं मित्रावरुणोभा विभर्म्यहमिन्द्राग्नी , अहमश्विनोभा ॥ १ ॥

ॐ aham' rud'rēbhir'vasubhiśh'

charām'yahamādit'yairuta viśh'vadēvai-ḥi |

aham' mit'rāvaruṇōbhā bibhar'myahamin'n'drāg'nī ,
ahamaśh'vinōbhā || 1 ||

अहं सोममाहनसं विभर्म्यहं त्वष्टारमुत पूषणं भगम् ।

अहं दधामि द्रविणं हविष्मते सुप्रव्येयं यजमानाय सुन्वते ॥ २ ॥

aham' sōmamāhanasam'm' bibhar'myahan'

tvash'tāramuta pūṣhaṇam' bhagam'm |

ahan' dadhāmid' draviṇam' havish'matē

sup'rāv'yēēēē , ē- yajamānāya sun'vatē || 2 ||

अहं राष्ट्रीं संगमनी वसूनां चिकितुषीं प्रथमा यज्ञियानाम् ।

तां मा देवा व्यदधुः पुरुत्रा भूरिस्थात्रां भूर्यावेशयन्तीम् ॥ ३ ॥

aham' rāṣh'trī saṅ'gamaṇī vasūnāñ'

chikituṣhīp' prathamā yaj'ñiyānām |

tām' mā devāv' vyadadhu[fp]' purut'rā

bhūris'thāt'rām' bhūr'yāvēśhayan'n'tīm || 3 ||

मया सो, अन्नमत्ति यो विपश्यति यः प्राणिति य, ईं शृणोत्युक्तम् ।

अमन्तवो मां त, उपक्षियन्ति श्रुधि श्रुत श्रद्धिवं तै वदामि ॥ ४ ॥

mayā sō , an'namat'ti yō vipaśh'ya ti

ya[fp] prāṇiti ya , īm' śhrṇōt'yuk'tam ।

aman'tavō mān' ta , upak' kṣhiyan'tiśh' śhrudhiśh'

śhrutaśh' śhrad'dhivan' tē vadāmi ॥ 4 ॥

अहमेव स्वयमिदं वदामि जुष्टं देवेभिरुत मानुषेभिः ।

यं कामये तन्तमुग्रं कृणोमि तं ब्रम्हाणं तमृषिं तं सुमेधाम् ॥ ५ ॥

ahamēvas' svayamidaṁ vadāmi juṣh'tan'n'

dēvēbhiruta mānuṣhēbhiḥ ।

yañ' kāmayē tan'tamug'rañ' kṛṇōmi tam'

bram'hāṇan' tamṛśhin' tam' sumēdhām ॥ 5 ॥

अहं रुद्राय धनुरा तनोमि ब्रम्हद्विषे शरवे हन्तवा, उ ।

अहं जनाय समदं कृणोम्यहं द्यावापृथिवी, आ विवेश ॥ ६ ॥

ahaṁ rud'rāya dhanurā tanōmib'

bram'had'viśhē śharavē han'tavā , u ।

ahañ' janāya samadañ'n'

kṛṇōm'yahan' dyāvāpṛthivī , ā vivēśha ॥ 6 ॥

अहं सुवे पितरमस्य मूर्धन्मम योनिरप्स्वः संमुद्रे।

ततो वि तिष्ठे भुवनानु विश्वोतामूं द्यां वर्ष्मणोप स्पृशामि ॥ ७ ॥

aham' **su**vē **pi**ta**ra**mas'ya **mūr**'dhan'mama

yō**ni**rap'sva- , an'tas' **sa**mud'rē |

tatō vi **tiṣh**'**ṭhē** bhuvanānu viśh'**vō**tāmūn'

dyām' **var**'ṣhmaṇō**pas**' sprṣhāmi ॥ 7 ॥

अहमेव वात इव प्र वाय्म्यारभमाणा भुवनानि विश्वा।

परो दिवा पर , एना पृथिव्यैतावती महिना सं बभूव ॥ ८ ॥

ahamēva vā**ta** , ivap' pra

vā**ām**'yā**ra**bha**māṇā** bhuvanāni viśh'vā**ā** |

pa**rō** di**vā** pa**ra** , **ē**nā **pr**'**thiv**'yaitā**va**tī

ma**hi**nā sam' **ba**bhūva ॥ 8 ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ śhā-n'**tiṣh**' śhā-n'**tiṣh**' śhā-n'**ti**ḥi ॥